

"Går med lustom för sina hunder man söta:
 "Går till flodarn; han skall dig nog tulla bota."
 Om proceßer och annat ohyg-män äger:
 "Går till flodarn och bår för hvad han säger!"
 Han skall wetta råb för alla slags sörger,
 Hmupa barn skall han tulla, samt spela orger.
 Det är han, som skall hålla handbot åt prestén,
 Och wið gräsol är det han, som får restén.
 Swarte söndag skall predikolen han damma:
 Flotare och flotare är det samma.
 Han i lilla skall tulla nyaste möben,
 Zungabarn han skall på Zancaster-metboden.
 Han at prostén skall waga tönde-smöret,
 Nsta bårpa Skärsten till lår-förhöret.
 Groot och tapan han söta skall att första,
 Och wið meßall det bänder, han får prebsta.
 Ungenting, nej intet får han förjamma;
 Dör en gudde, så tröstar flodarn hans gumma.
 Han skall föra an både dansen och lesten,
 Och wið bordet är det han, som får steten.
 Han skall wara med från början till slutet:
 Stall det stjutas, så slapper flodarn till trutet.
 Han skall wara en hjälps för gamla och unga,
 Gvamtör allt skall han wara gdw till att sjunga.
 Swerallt så är flodarn framme och råder,
 Går man handwert, skall han på tunnen slå åder,
 Men i dag så är hans helaste ärend',
 Mitt lödönsta ör, tillwertsternor i Märend.
 Svottiger.

Som bror min säljer der i smyg.
Och han, som står så där med bena,
Är tung Herodis på tre-qwart;
Och han med näsan, röd och stor,
Är Kung Nebucadnesar, mor;
Och han med stångpiskan i nacken
Och blanka knapparna i fracken,
Som snusar just på detta wiset,
Är — Adam uti paradiset.
Och nu, min lilla mor, sesa,
Så, ställ er nu så här på tå,
Om era klackar ej ä' höga;
Sätt näsven för ert ena öga,
Och blunda med det andra! — Nå!
Nu blir det något rart, min gumma.
Tyft pojkar, war nu intet dumma!
Nu smyger jag mej bort till supen,
En sotare behöfs för strupen.
Tyft, bara tyft! — Låt gumman stå!
Och frågar hon hwad det ska' wara
"Egystens mörker" ska' ni svara.
Glöm nu ej hwad ni hört och sett!
Gu' signe ert förstånd och wett.

S. Solin.

Tryckt hos E. G. Södergren i Werjö,
1852.

Guds ett barn, ja frågas: hvad skall det betyda
 "Gå till flodarna! han måste allting ju veta."
 Om ett par sig i alla ständer begifver,
 Är det flodarn, som bröllopswerterna skrifver.

Sloddarfar, þan þall nu aalling beþtra :
 8ara barnen, att twa oð twa ðat at fyra.
 Utan honom man fan el lara att þatwa,
 Utan honom man fan el follet begaþwa.

Stoccafren.

Rartlar! jag skall säga er
 Mitt! ären orar:
 En åt jorden blänger ner
 En åt himlen förar.
 Gafstäckpens lustva fläkt
 Ring er ryggs fall ila.
 Mitt mitt tälmande är snadt;
 Ett! — "på fläktet hvidla!" —
 v. Ström.

Sag os Kongelig Majestæt
 snart er bleskulin gisvå.
 Dara se på mig og lat
 skinnat allt så blesvå...
 Blott med mig på jordens ring
 Gafnen i alt gøra.
 Giv os skinnat! — ingenting
 Går er tante skøra.

Als, brunnel so gulman,
 ginstig, not so bengell!
 Ar det beffer det, din fan
 Al, du iustens Engel!

GS 1480

Tre splitter nya och moderna

W S C D N.

Den Första:

Refryt-Exercisen.

Den Andra:

Klostersars Wisa.

Den Tredje:

Gubben med skåpet på en
landtmarknad.

Säljes i
C. G. Södergrens Bokhandel.

1857.

